

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Одеська національна академія харчових технологій

РОБОЧА ПРОГРАМА

КОНСТРУКТОРСЬКО-ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ

Назва дисципліни

Обов'язкова навчальна дисципліна
Обов'язкова/Вибіркова

Мова навчання – Українська
українська/англійська

Освітньо-професійна (наукова) програма ІТ-сервіс обладнання
(назва ОП)

Код та найменування спеціальності 133 Галузеве машинобудування
(код та найменування спеціальності)

Шифр та найменування галузі знань 13Механічна інженерія
(шифр та найменування галузі знань)

Ступінь вищої освіти Бакалавр
бакалавр/магістр

Розглянуто, схвалено та затверджено
Методичною радою академії

ЗМІСТ

	№ стор
1 Пояснювальна записка	4
1.1 Мета та завдання навчальної дисципліни	4
1.2 Компетентності, які може отримати здобувач вищої освіти	4
1.3 Міждисциплінарні зв'язки	5
1.4 Обсяг навчальної дисципліни в кредитах ЄКТС	5
2 Зміст дисципліни:	5
3 Критерії оцінювання результатів навчання	6
4 Інформаційне забезпечення	7

1. Пояснювальна записка

1.1. Мета та завдання ознайомчої практики

Метою конструкторсько-виробничої практики студентів є набуття ними практичних навичок самостійного обслуговування, налагодження і ремонту устаткування об'єкта практики, які потрібні для їх практичної діяльності.

В результаті проходження конструкторсько-виробничої практики студенти повинні

знати:

- призначення вивчених підприємств, номенклатуру й основні властивості сировини і готової продукції;
- організаційно-технічну структуру кожного підприємства та схему його управління;
- основні етапи виробничих процесів; склад і розміщення на території підприємств основних, підсобно-виробничих і обслуговуючих об'єктів;
- особливості призначення і конструкції приймально-відпускних пристроїв, сполучених з наявними видами транспорту;
- призначення і особливості існуючих на території транспортних комунікацій;
- головні особливості виробничих і, зокрема, технологічних процесів, які здійснюються в основних цехах підприємства;
- перелік, призначення і склад устаткування, що використовується, у тому числі - технологічного, та цехового транспортного.

вміти:

- систематизувати та узагальнювати отримані знання для написання звіту про проходження практики ;
- аналізувати питання щодо організації праці;
- користуватись технічною документацією;
- запропонувати заходи підвищення ефективності виробництва.

Завданням практики є вивчення наступного:

- організаційної структури підприємства;
- технологічних процесів і устаткування, які використовують на підприємстві;
- організації служби головного механіка і головного енергетика і обов'язків технічних працівників;
- організації і ведення планово-попереджувального ремонту технологічного і енергетичного устаткування підприємства;
- практичної роботи по обслуговуванню та ремонту устаткування.

1.2 Компетентності, які може отримати здобувач вищої освіти

У результаті проходження конструкторсько-виробничої практики здобувач вищої освіти отримує наступні програмні компетентності та програмні результати навчання, які визначені в [Стандарті вищої освіти зі спеціальності 133 Галузеве](#)

машинобудування та освітньо-професійній програмі «ІТ – сервіс обладнання» підготовки бакалаврів.

Загальні компетентності:

- ЗК2. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
- ЗК3. Здатність планувати та управляти часом.
- ЗК4. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.
- ЗК8. Здатність діяти соціально відповідально та свідомо.
- ЗК11. Здатність працювати в команді.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності:

- ФК2. Здатність застосовувати фундаментальні наукові факти, концепції, теорії, принципи для розв'язування професійних задач і практичних проблем галузевого машинобудування.
- ФК3. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.
- ФК4. Здатність втілювати інженерні розробки у галузевому машинобудуванні з урахуванням технічних, організаційних, правових, економічних та екологічних аспектів за усім життєвим циклом машини: від проектування, конструювання, експлуатації, підтримання працездатності, діагностики та утилізації.
- ФК6. Здатність оцінювати техніко-економічну ефективність типових систем та їхніх складників на основі застосовування аналітичних методів, аналізу аналогів та використання доступних даних.
- ФК7. Здатність приймати ефективні рішення щодо вибору конструкційних матеріалів, обладнання, процесів та поєднувати теорію і практику для розв'язування інженерного завдання.
- ФК8. Здатність реалізовувати творчий та інноваційний потенціал у проектних розробках в сфері галузевого машинобудування.

Програмні результати навчання:

- РН 1. Знання і розуміння засад технологічних, фундаментальних та інженерних наук, що лежать в основі галузевого машинобудування відповідної галузі..
- РН 2. Знання та розуміння механіки і машинобудування та перспектив їхнього розвитку.
- РН 3. Знати і розуміти системи автоматичного керування об'єктами та процесами галузевого машинобудування, мати навички їх практичного використання.
- РН 4. Здійснювати інженерні розрахунки для вирішення складних задач і практичних проблем у галузевому машинобудуванні.
- РН 5. Аналізувати інженерні об'єкти, процеси та методи.
- РН 6. Відшуковувати потрібну наукову і технічну інформацію в доступних джерелах, зокрема, іноземною мовою, аналізувати і оцінювати її.
- РН 8. Розуміти відповідні методи та мати навички конструювання типових вузлів та механізмів відповідно до поставленого завдання.
- РН 9. Обирати і застосовувати потрібне обладнання, інструменти та методи.

PH 10. Розуміти проблеми охорони праці та правові аспекти інженерної діяльності у галузевому машинобудуванні, навички прогнозування соціальних й екологічних наслідків реалізації технічних завдань.

PH 12. Застосовувати засоби технічного контролю для оцінювання параметрів об'єктів і процесів у галузевому машинобудуванні.

PH 13. Розуміти структури і служби підприємств галузевого машинобудування.

1.3 Міждисциплінарні зв'язки

Попередні – фізика, математика, інженерна та комп'ютерна графіка, деталі машин; послідовні – монтаж, діагностика та ремонт обладнання, технологічне обладнання галузі, елеватори та склади.

1.4 Обсяг навчальної дисципліни в кредитах ЄКТС

Кількість кредитів – 6, годин - 180

2 Зміст дисципліни (практики)

Зміст конструкторсько-виробничої практики обумовлюється цілями і завданнями практичної підготовки фахівців за освітньо-професійною програмою «ІТ-сервіс обладнання» підготовки бакалаврів; специфікою діяльності підприємства та низкою організаційних питань, пов'язаних з оформленням необхідних документів, проходженням інструктажу з техніки безпеки, охорони праці та пожежної безпеки.

Зміст звіту ознайомчої практики

	<i>(Обсяг сторінок)</i>
Вступ.....	1
1 Основні відомості про підприємство.....	3-4
1.1 Організаційно-технічна структура підприємства.....	4-5
1.2 Призначення підприємства, номенклатура й основні властивості сировини і продукції, яка виробляється.....	4-5
1.3 Технологічні процеси і устаткування підприємства	4-5
2. Організація відділів головного механіка та енергетика.....	4-5
3. Організація планово-попереджувального ремонту	4-5
4. Індивідуальне завдання.....	4-5
Список використаної літератури.....	1-2

3 Критерії оцінювання результатів практики

Види практичної діяльності та балова оцінка

Види практичної діяльності	Балова оцінка	
	min	max
1. Ознайомлення з підприємством і правилами охорони праці на виробництві	3	5

2. Оцінка за практику керівника від підприємства	7	15
3. Індивідуальне завдання	10	15
4. Оформлення звіту	10	15
5. Відповіді на запитання	10	20
6. Відповіді на запитання під час захисту звіту	20	30
Всього	60	100

4 Інформаційне забезпечення

4.1 Основна література

1. Технологічне обладнання борошномельних і круп'яних підприємств /Підручник/ О.І. Гапонюк, Л.С. Солдатенко, Л.Г. Гросул, В.Ф. Петько, В.М. Петров, І.І. Гапонюк. Херсон ОЛДІ-Плюс 2018. – 752 с.
2. Юдаев Н.В. Элеваторы, склады, зерносушилки [Текст]: учеб. Пособие. – С.Пб.: Гиорд, 2008.
3. Боуманс Г. Эффективная обработка и хранение зерна [Текст]. – М.: Агропромиздат, 1991.
4. Юдаев Н.В. Элеваторы, склады, зерносушилки [Текст]: учеб. Пособие. – С.Пб.: Гиорд, 2008.
5. Технологічне обладнання борошномельних і круп'яних підприємств /Підручник/ О.І. Гапонюк, Л.С. Солдатенко, Л.Г. Гросул, В.Ф. Петько, В.М. Петров, І.І. Гапонюк. Херсон ОЛДІ-Плюс 2018. – 752 с.

4.2 Додаткова література

1. Бурдо О.Г. Эволюция сушильных установок [Текст]: монографія.– Одесса: Полиграф, 2010.
2. Гапонюк О.І., Остапчук М.В., Станкевич Г.М., Гапонюк І.І. Активне вентилування та сушіння зерна [Текст]: навч. посіб. – Одеса: ВМВ, 2014.
3. Гапонюк І.І. Удосконалення технології сушіння зерна [Текст] : монографія – Одеса: Поліграф, 2009.
4. Сушіння зерна [Текст] : Станкевич Г.М., Страхова Т.В., Атаназевич В.І.: підручник. –К.: Либідь, 1997.- 352 с.
6. Технология переработки зерна. /Под ред. Г.А.Егорова. - М.: Колос, 1997.-376с.
7. Соколов А.Я. Технологическое оборудование предприятий по хранению и переработке зерна. – М.: Колос, 1984.
8. Справочник по оборудованию зерноперерабатывающих предприятий. М.: Колос, 1980.-383с.
9. Основы расчета и конструирования машин и автоматов пищевых производств. /Под ред. А.Я.Соколова. – М.: Машиностроение , 1989.-439 е..
10. Надежность оборудования предприятий по хранению и переработке зерна: Учеб. Пособие /А.А.Вайнберг – К., Одесса: Вища школа, Головное изд-во, 1986.- 408с.